

ĢENERĀLADVOKĀTA FILIPA LEŽĒ [PHILIPPE LÉGER] SECINĀJUMI,
sniegti 2004. gada 15. jūlijā¹

1. Šī lieta attiecas uz Padomes 1993. gada 1. februāra Regulas (EEK) Nr. 259/93 par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvaldājumiem Eiropas Kopienā, ieviešanu tajā un izvešanu no tās² interpretāciju. Tās normas atšķiras attiecībā uz atkritumiem, kuri ir paredzēti apglabāšanai un kuri ir paredzēti pārstrādei. Tās ir mazāk stingras pārstrādes nekā apglabāšanas gadījumā. Jēdzieni atkritumu "apglabāšana" un "pārstrāde" ir definēti Direktīvā 75/442/EEK³, uz kuru Regulā ir tieša atsauce⁴.

juma projekts ir jāpaziņo attiecīgajām kompetentajām valsts iestādēm galamērķa valstī⁵, valsti no kuras krava ir nosūtīta⁶, un vajadzības gadījumā valstij, caur kuras teritoriju notiek pārvaldājuma tranzīts⁷, kā arī uzņēmumam, kuram atkritumi tiek nosūtīti. Regulā arī ir noteikts, ka katras dalībvalsts tiesību aktos ir iespējams paredzēt, ka nosūtītāja kompetentā iestāde ir tā, kura nodrošina, ka paziņotāja iesniegtais projekts tiek nosūtīts citām kompetentajām iestādēm, kā arī saņēmējam.

2. Regulā ir paredzēts, ka fiziskai vai juridiskai personai, kura vēlas veikt atkritumu pārvaldājumu nolūkā tos apglabāt vai pārstrādāt, saukta par "paziņotāju", šī pārvaldā-

3. Šajā lietā Tiesai ir lūgts precizēt nosūtītāja kompetentās iestādes pilnvaras, kurai valsts tiesību akti uzliek par pienākumu pārsūtīt paziņojumu, gadījumā, ja šī iestāde nepiekrīt šī projekta kvalifikācijai. Jautājums ir par to, vai šai iestādei, ja tā uzskata, ka projekts, kas kvalificēts kā "pārstrādei paredzētu atkritumu pārvaldājums" patiesībā atbilst apglabāšanai paredzētu atkritumu pārvaldājumam, ir tiesības pēc savas iniciatīvas pārkvalificēt

1 — Oriģinālvaloda — franču.

2 — Padomes 1993. gada 1. februāra Regula (EEK) Nr. 259/93 par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvaldājumiem Eiropas Kopienā, ieviešanu tajā un izvešanu no tās (OV L 30, 1. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 1999. gada 24. novembra Lēmumu 1999/816/EK, kas pieņemts atbilstoši Padomes Regulas (EEK) Nr. 259/93 par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvaldājumiem Eiropas Kopienā, ieviešanu tajā un izvešanu no tās 16. panta 1. punktu, 42. panta 3. punktu, II, III, IV un V pielikumu (OV L 316, 45. lpp., turpmāk tekstā — "Regula").

3 — Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīva 75/442/EEK par atkritumiem (OV L 194, 39. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1991. gada 18. marta Direktīvu 91/156/EEK (OV L 78, 32. lpp.) un Komisijas 1996. gada 24. maija Lēmumu 96/350/EK (OV L 135, 32. lpp., turpmāk tekstā — "Direktīva").

4 — 2. panta n) un k) apakšpunkts.

5 — Turpmāk tekstā — "galamērķa kompetentā iestāde".

6 — Turpmāk tekstā — "nosūtītāja kompetentā iestāde".

7 — Turpmāk tekstā — "tranzita kompetentā iestāde".

minēto pārvadājumu; vai tā var nosūtīt dokumentus atpakaļ paziņotājam; vai arī — tās pienākums ir nodrošināt projekta nosūtīšanu tādā veidā, kā tas ir kvalificēts, paturot sev tiesības izteikt iebildumus pret šī darījuma veikšanu, pamatojoties uz nepareizu kvalifikāciju.

jāpaziņo kompetentajām iestādēm, lai tās būtu pienācīgi informētas jo īpaši par atkritumu veidu, pārvietošanu un apglabāšanu vai pārstrādi, kas ļautu šīm iestādēm veikt visus vajadzīgos pasākumus cilvēku veselības un vides aizsardzībai, ieskaitot iespēju izvirzīt pamatotus iebildumus pret pārvadājumu”¹⁰.

4. Pirms isa faktu izklāsta, kuru ietvaros Tiesai ir uzdots šis jautājums, es izklāstīšu atbilstošās Regulas normas, kā arī 2002. gada 27. februāra spriedumu lietā ASA⁸, kurš minēts iesniedzējtiesas lēmumā un kurā Tiesa ir sniegusi norādes, kas ir būtiskas atbildei, kuru es ieteikšu sniegt šajā lietā.

6. Paziņotājs, kura pienākums ir veikt šo paziņošanu, minētās Regulas 2. panta g) apakšpunktā ir definēts kā atkritumu sākotnējais ražotājs, bet, ja tas nav iespējams, licencēts savācējs vai persona, kura ir minēto atkritumu turētājs, kas ierosina tos pārvadāt vai pārvadā.

I — Regula

5. Regulas mērķis ir izveidot saskaņotu procedūru sistēmu, ar kurām ierobežot atkritumu apriti vides aizsardzības nodrošināšanas nolūkā⁹. Tās preambulā ir minēts — “par atkritumu pārvadājumiem iepriekš ir

7. Procedūra, ko piemēro atkritumu pārva-
dāšanai dalībvalstu ietvaros, ir paredzēta Regulas II sadaļas A nodaļā, kas satur 3.–5. pantu attiecībā uz apglabāšanai paredzētiem atkritumiem, un B nodaļā, kas satur 6.–11. pantu, kas attiecas uz pārstrādei paredzētiem atkritumiem.

8. Regulas 3. un 6. pants, kuri paredz vienādus noteikumus, uzliek pienākumu paziņotājam, kas iecerējis pārvadāt no vienas

8 — C-6/00, *Recueil*, I-1961. lpp.

9 — Tiesas 1994. gada 28. jūnija spriedums lietā C-187/93 *Parlaments/Komisija*, *Recueil*, I-2857. lpp., 26. punkts.

10 — Devītais apsvērums.

dalībvalsts uz citu atkritumus, kas, attiecīgi, paredzēti apglabāšanai vai pārstrādei, par to informēt galamērķa kompetento iestādi un nosūtīt paziņojuma kopiju nosūtītāja un tranzīta kompetentajām iestādēm, kā arī kravas saņēmējam¹¹. Paziņošana notiek ar kravas pavadzīmi, ko izsniedz nosūtītāja kompetentā iestāde¹². Paziņotājam jāaizpilda kravas pavadzīme un, ja kompetentās iestādes to pieprasa, jāsniedz papildu informācija un dokumenti¹³. Tam jo īpaši jāsniedz informācija par darbībām, kas saistītas ar atkritumu apglabāšanu, kā tas atrunāts Direktīvas 75/442/EEK¹⁴ II. A pielikumā, ja atkritumus paredzēts apglabāt, vai jāprecizē darbības, kas saistītas ar atkritumu pārstrādi, kas uzskaitītas minētās direktīvas¹⁵ II. B pielikumā. Paziņotājam ar pārvadājuma saņēmēju arī ir jānoslēdz līgums par atkritumu apglabāšanu vai pārstrādi, kas atbilst Regulā paredzētām prasībām¹⁶.

jai iestādei, kopijas nosūtot kravas saņēmējam un tranzīta kompetentajai iestādei."

10. 3. panta 8. punkts atšķirībā no 6. panta 8. punkta satur arī otro daļu, kurā paredzēts tālāk minētais. Ja valsts tiesību akti tai dod tiesības veikt pavadzīmes paziņošanu, "nosūtītāja kompetentā iestāde var nolemt nesūtīt paziņojumu, ja tai ir tūlītēji iebildumi pret attiecīgās kravas pārvadājumu saskaņā ar 4. panta 3. punktu. Šī iestāde nekavējoties informē paziņotāju par esošajiem iebildumiem."¹⁷

9. Atbilstoši Regulas 3. panta 8. punktam un 6. panta 8. punktam: "Nosūtītāja kompetentā iestāde saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem var izlemt, ka tā pati, nevis paziņotājs, pārsūtīs paziņojumu galamērķa kompetenta-

11. Saņemot paziņojumu par pārvadājuma projektu atkritumu apglabāšanas vai pārstrādes nolūkā, galamērķa kompetentā iestāde triju darba dienu laikā paziņotājam par to nosūta apliecinājumu un tā kopijas — pārējām iesaistītajām kompetentajām iestādēm, kā arī kravas saņēmējam¹⁸. Ar šī apliecinājuma nosūtīšanu sāk tecēt termiņš, kurā šīm iestādēm ir jāpieņem lēmums par apglabāšanas vai pārstrādes darbībām.

11 — 3. panta 1. punkts un 6. panta 1. punkts.

12 — 3. panta 3. punkts un 6. panta 3. punkts.

13 — 3. panta 4. punkts un 6. panta 4. punkts.

14 — 3. panta 5. punkts.

15 — 6. panta 5. punkta piektais ievilkums.

16 — Regulas 3. panta 6. punkts un 6. panta 6. punkts

17 — Šī 4. panta 3. punktā, kā būs redzams tālāk, ir noteikti pamati, kuros kompetentās iestādes var izvirzīt iebildot pret ieplānoto apglabāšanas darbību vai izvirzīt tai zināmus nosacījumus.

18 — 4. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts.

12. Attiecībā uz apglabāšanas darbībām Regulas 4. pantā ir paredzēts, ka to veikšanai ir jāsaņem atļauja no galamērķa kompetentās iestādes. Šādu atļauju izsniedz tikai tad, ja nav iebildumu no nosūtītāja un tranzīta kompetento iestāžu puses. Tās var izteikt šādus iebildumus vai noteikt pārvadājumam zināmus nosacījumus 20 dienu termiņā, skaitot no apliecinājuma par paziņojuma saņemšanu izsūtīšanas. Galamērķa kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu par pārvadājuma atļaušanu ar nosacījumiem vai bez tiem, kā arī atteikt paredzēto pārvadājumu ne ātrāk kā 21 dienu pirms un ne vēlāk kā 30 dienas pēc apliecinājuma nosūtīšanas¹⁹.

13. Iebildumi un nosacījumi, kurus var izteikt vai noteikt kompetentās iestādes, ir minēti 4. panta 3. punktā. Saskaņā ar šīs normas a) apakšpunktu nolūkā ieviest tuvākās vietas izvēles principu, prioritātes piešķiršanu pārstrādei un pašpietiekamību atkritumu apglabāšanā un pārstrādē Kopienas un dalībvalstu līmenī atbilstoši Direktīvas 75/442/EEK noteikumiem, dalībvalstis var veikt pasākumus, lai pilnīgi vai daļēji aizliegtu vai sistemātiski iebilstu pret atkritumu pārvadājumiem. Saskaņā ar 4. panta 3. punkta b) apakšpunktu nosūtītāja un galamērķa kompetentās iestādes var arī izteikt pamatotus iebildumus pret plānotiem pārvadājumiem, ja tie neatbilst minētās direktīvas noteikumiem, lai īstenotu pašpietiekamības principu atkritumu apglabāšanā un pārstrādē Kopienas un valsts līmenī, vai gadījumos, kad atkritumu apglabāšanas objektā ir jāapglabā atkritumi no tuvāk esoša atkritumu veidoša-

nās avota un kompetentā iestāde prioritāti ir piešķirusi šiem atkritumiem, vai arī, lai nodrošinātu, ka pārvadājumi tiek veikti saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas plāniem. Bez tam saskaņā ar šīs normas c) apakšpunktu nosūtītāja, galamērķa un tranzīta kompetentās iestādes var izteikt pamatotus iebildumus pret plānoto pārvadājumu, pirmkārt, ja tas nenotiek saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz vides aizsardzību, sabiedrisko kārtību, sabiedrisko drošību vai veselības aizsardzību, otrkārt, ja paziņotājs vai kravas saņēmējs iepriekš ir tikuši atzīti par vainīgiem nelikumīgu pārvadājumu veikšanā, un, treškārt, pārvadājums ir pretrunā ar saistībām, kas izriet no starptautiskajām konvencijām, ko noslēgusi dalībvalsts vai iesaistītās dalībvalstis.

14. Attiecībā uz atkritumiem, kas paredzēti pārstrādei, Regulas 7. pantā ir paredzēts, ka galamērķa, nosūtītāja un tranzīta kompetentās iestādes 30 dienu laikā pēc apliecinājuma nosūtīšanas var izteikt iebildumus pret pārvadājumu²⁰ un 20 dienu laikā pēc apliecinājuma nosūtīšanas izvirzīt nosacījumus, kas jāievēro, transportējot atkritumus to jurisdikcijā esošajā teritorijā²¹. Pamatī, uz kuriem var balstīt šos iebildumus, ir uzskaitīti 7. panta 4. punktā un to ir mazāk nekā

20 — 7. panta 2. punkts.

21 — 7. panta 3. punkts.

19 — 4. panta 2. punkta a) apakšpunkts.

apglabāšanai paredzēto atkritumu gadījumā. Ja 30 dienu termiņā nav izvirzīti nekādi iebildumi, pārvaldājumu var veikt viena gada laikā pēc šā datuma²². Tomēr gadījumā, ja tiek pārvaldāti pārstrādei paredzēti atkritumi, kas iekļauti Regulas IV pielikumā ar nosaukumu "Atkritumu sarkanais saraksts", iepriekš ir jāsaņem kompetento iestāžu rakstiska pārvaldājuma atļauja, jo tie ir uzskatāmi par sevišķi bīstamiem, vai arī gadījumā, ja attiecīgie atkritumi vēl nav iekļauti kādā no minētās Regulas pielikumiem²³.

apglabāšanas darbība²⁴. Tā kā šajā lietā nebija piemērojami Regulas 6. panta 8. punkta noteikumi, prasītājam pašam bija par savu projektu jāpaziņo visām kompetentajām iestādēm un saņēmējam. Tiesai tika uzdots jautājums, lai noskaidrotu, vai nosūtītāja kompetentā iestāde bija kompetenta pārbaudīt, vai pārvaldājuma projekts, kas paziņojumā kvalificēts kā "pārstrādei paredzētu atkritumu pārvaldājums" patiešām atbilda šai kvalifikācijai; vai šādā gadījumā tā varēja iebilst pret šo pārvaldājumu, pamatojoties uz to, ka paziņotāja norādītā kvalifikācija nebija pareiza, un uz kādas Kopienas tiesību normas tā varēja balstīties.

15. Regulas 26. pantā, kas arī ir minēts iesniedzējtiesas uzdotajā jautājumā, ir definēts "nelikumīga pārvaldājuma" jēdziens un paredzētas sekas šāda pārvaldājuma gadījumā atkarībā no tā, kas par to ir atbildīgs — paziņotājs vai saņēmējs.

II — Spriedums lietā ASA

16. Iepriekš minētajā spriedumā lietā ASA Tiesa saskārās ar situāciju, kurā kompetentā nosūtītāja iestāde bija cēlusi iebildumus pret pārvaldājuma projektu, ko paziņotājs bija kvalificējis kā pārstrādes darbības, pamatojoties uz to, ka, pēc tās domām, tā bija

17. Tiesa nolēma, ka no sistēmas, kas izveidota ar Regulu, izriet, ka visām galamērķa kompetentajām iestādēm ir jāpārbauda, vai paziņotāja norādītā kvalifikācija atbilst minētajai Regulai un jāiebilst, ja šī kvalifikācija nav pareiza²⁵. Tā secināja, ka, ja nosūtītāja kompetentā iestāde uzskata, ka pārvaldājuma mērķis paziņojumā ir nepareizi kvalificēts, tā savus iebildumus pret pārvaldājumu var balstīt uz šo kļūdaino pamatojumu, neatsaucoties uz konkrētu Regulas

22 -- 8. pants.

23 -- 10. pants.

24 -- Austrijas sabiedrība plānoja ievest Vācijā izdedžus un pelnus, kas radušies Vīnes (Austrija) pilsētas atkritumu pārstrādes iekārtā, lai ar tiem piepildītu kādas vecas sāls raktuves Kohendorfā [Kochendorf] (Vācijā).

25 -- 39. un 40. punkts.

normu, kurā noteikti iebildumi, kurus dalībvalstīs var izvirzīt atkritumu pārvaldījumam²⁶.

18. Tiesa norādīja, kādas ir šādu iebildumu sekas. Kā citi Regulā paredzētie iebildumi, tie liedz veikt pārvaldījumu²⁷. Paziņotājs tādā var vai nu atteikties vest atkritumus uz citu dalībvalsti, iesniegt jaunu paziņojumu, vai arī ierosināt attiecīgu sūdzību par lēmumu, ko pieņēmusi nosūtītāja kompetentā iestāde, iebilstot pret pārvaldījumu. Tiesa tomēr precizēja, ka jebkurā gadījumā kompetentās iestādes kompetencē nav pēc savas iniciatīvas pārkvalificēt atkritumu pārvaldījuma mērķi, jo šādas vienpusējas pārkvalificēšanas rezultātā dažādas kompetentās iestādes izvērtētu vienu un to pašu pārvaldījumu, ņemot vērā dažādu Regulas nodaļu attiecīgās normas, kas būtu pretrunā sistēmai, kas izveidota ar šo Regulu²⁸.

19. Turklāt Tiesa atgādināja, ka savā 2001. gada 13. decembra spriedumā lietā *DaimlerChrysler*²⁹ tā bija izlēmusi, ka Regulā noteiktā procedūra paziņotājam nodrošina

to, ka tā pārvaldījuma projekts tiks izvērtēts šajā Regulā noteiktajos termiņos un ka tas ne vēlāk kā līdz šo termiņu beigām tiks informēts par to, vai nu, iespējams, ar kādiem nosacījumiem pārvaldījumu ir iespējams veikt³⁰. Tiesa šajā spriedumā secināja, ka nosūtītāja kompetentajai iestādei iebildumi par pārstrādes mērķiem paredzēta pārvaldījuma nepareizu kvalifikāciju, kad, pēc šīs iestādes uzskatiem, projekts attiecas uz apglabāšanu, ir jāceļ termiņā, kas paredzēts Regulas 7. panta 2. punktā³¹.

III — Fakti

20. Akciju sabiedrība *Siomab*³² Briselē apsaimnieko māsasaimniecības un līdzīgu produktu atkritumu sadedzināšanas rūpnīcu, kas rada nogulsnes, galvenokārt, klinkeru un sāļus. 2001. gada 30. novembrī *Siomab* noslēdza līgumu ar kādu Vācijas sabiedrību par šo sāļu aprakšanu sāls raktuvēs Toičentālē [*Teutschenthal*], Vācijā. Tā savu pārvaldījuma projektu 2001. gada 4. decembrī paziņoja *Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement*³³ [Briseles vides pārvaldes institūtam], kas bija nosūtītāja kompetentā iestāde. 1994. gada 7. jūlija Briseles galvaspilsētas reģiona [*Région de Bruxelles*]

26 — 47. punkts.

27 — Turpat.

28 — 48. punkts.

29 — C-324/99, *Recueil*, I-9897. lpp.

30 — 49. punkts.

31 — 50. punkts.

32 — Turpmāk tekstā — "*Siomab*".

33 — Turpmāk tekstā — "*IBGE*".

Capitale] valdības lēmums par atkritumu starptautisku ieviešanu un izvešanu saskaņā ar Regulas 6. panta 8. punktu pilnvaro *IBGE* nosūtīt paziņojumus citām kompetentajām iestādēm un kravas saņēmējam.

21. *Siomab* paredzēto pārvadājumu kvalificēja kā atkritumu pārstrādes darbību. *IBGE*, uzskatot, ka darbība attiecās uz atkritumu apglabāšanu, pirms tā paziņošanas galamērķa kompetentajai iestādei Vācijā paredzēto pārvadājumu pārkvalificēja pēc savas iniciatīvas. Tā iebilda pret pārvadājumu, pamatojoties uz to, ka saskaņā ar Vācijas likumiem par raktuvēm Toičentāles raktuvēs bija atļauta tikai atkritumu pārstrāde, nevis apglabāšana.

22. 2002. gada 9. aprīlī *Siomab* no jauna iesniedza dokumentus *IBGE*, saglabājot sākotnējo darbības kvalifikāciju. Tā uzskatīja, ka saskaņā ar iepriekš minēto spriedumu lietā *ASA/IBGE* pienākums bija nosūtīt paziņojumu galamērķa kompetentajai iestādei, nepārkvalificējot pārvadājuma mērķi. 2002. gada 29. aprīlī *IBGE*, nemainot savu novērtējumu, nosūtīja *Siomab* atpakaļ tās dokumentus, pamatojoties uz nepareizu darbības kvalifikāciju.

23. *Siomab* iesniedza sūdzību *Conseil d'État* [Valsts padomē, Beļģijā], lūdzot atcelt *IBGE* lēmumu, ar kuru tā atteicās nosūtīt galamērķa kompetentajai iestādei paziņojumu par

atkritumu pārvadājumu. 2002. gada 14. maijā *Siomab* turklāt lūdza tiesnesim, kas izskata steidzamus jautājumus, uzlikt *IBGE* par pienākumu nosūtīt šo paziņojumu galamērķa kompetentajai iestādei, neizdarot tajā labojumus. 2002. gada 8. jūlijā *Tribunal de première instance de Bruxelles* [Briseles Pirmās instances tiesas, Beļģijā] priekšsēdētājs izdeva rīkojumu noraidīt *Siomab* prasību. *Siomab* pārsūdzēja šo rīkojumu *Cour d'appel de Bruxelles* [Briseles Apelācijas tiesā].

IV — Prejudiciālais jautājums

24. Lai pamatotu savu prasību, *Siomab* saskaņā ar iepriekš minēto spriedumu lietā *ASA* apgalvoja, ka *IBGE* kompetencē neietilpa atkritumu pārvadājuma mērķa pārkvalificēšana pēc savas iniciatīvas un ka Regulas 6. panta 8. punktā paredzētās īpašās procedūras ietvaros attiecībā uz darbībām, kas saistītas ar pārstrādi, Regulā nosūtītāja kompetentajai iestādei nebija paredzētas pilnvaras atteikties nosūtīt paziņojumu par pārvadājumu.

25. *IBGE* turpretim uzskatīja, ka tai bija jāpārbauda šī projekta kvalifikācija un ka tādējādi Regulas pārkāpuma gadījumā tai nebija paziņojums jānosūta tālāk.

26. Uzskatot, ka lietas iznākums šajā procesā bija atkarīgs no Regulas interpretācijas, *Cour d'appel de Bruxelles* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Gadījumā, ja dalībvalsts, piemērojot Regulas Nr. 259/93 3. panta 8. punktu un 6. panta 8. punktu, izmanto mehānismu, kur nosūtītāja kompetentā iestāde nosūta pavadzīmi, vai Regulas 3. panta 8. punkts, 4. panta 3. punkts, 6. panta 8. punkts, 7. panta 4. punkts un 26. pants ir jāinterpretē tā,

— nosūtīt pavadzīmi, pārkvalificējot pārvadājuma projektu kā “atkritumu pārvadājums apglabāšanas nolūkā”;

— nosūtīt pavadzīmi, kas satur nepareizo kvalifikāciju, tai nekavējoties pievienojot savus iebildumus, kas pamatoti ar faktu par nepareizu kvalifikāciju;

a) ka nosūtītāja kompetentā iestāde šīs regulas izpratnē, kas ir pilnvarota pārbaudīt, vai pārvadājuma projekts, kurš paziņojumā kvalificēts kā “atkritumu pārvadājums pārstrādes nolūkā”, patiešām atbilst šai kvalifikācijai, gadījumā, ja tā šo kvalifikāciju atzīst par nepareizu, ir tiesīga:

b) vai — turpretim — ka nosūtītāja kompetentās iestādes pienākums ir nosūtīt galamērķa kompetentajai iestādei paziņojumu ar tādu kvalifikāciju, kādu ir norādījis paziņotājs, gadījumā, ja tā uzskata, ka pārvadājuma mērķis ir nepareizi kvalificēts, paturot tiesības vai nu uzreiz, vai vēlāk izvirzīt iebildumus, pamatojoties uz kļūdu pamatojumā?”

V — Vērtējums

— atteikt pavadzīmes nosūtīšanu, pamatojoties uz nepareizu kvalifikāciju un lūdzot paziņotāju tai iesniegt jaunu pavadzīmi;

27. Ar savu prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulu var interpretēt tādējādi, ka gadījumā, ja dalībvalsts Regulas 3. panta 8. punkta un 6. panta

8. punkta īstenošanai izmanto mehānismu, kad nosūtītāja kompetentā iestāde nosūta pavadzīmi, nosūtītāja kompetentā iestāde, uzskatot, ka kvalifikācija ir nepareiza, var

terminā. Jautājums šajā lietā ir tāds, vai minētais risinājums ir attiecināms arī uz gadījumu, ja dalībvalsts tiesību aktos Regulas 3. panta 8. punkta un 6. panta 8. punkta īstenošanai ir paredzēts, ka nosūtītāja kompetentā iestāde pati paziņotāja vietā nodrošina pārvadājuma projekta paziņošanu citām kompetentajām iestādēm un saņēmējam.

— atteikties nosūtīt pavadzīmi, pamatojoties uz nepareizu kvalifikāciju un lūdzot paziņotāju tai iesniegt jaunu pavadzīmi; vai

— pirms pavadzīmes nosūtīšanas pārkvalificēt pārvadājuma projektu pēc savas iniciatīvas; vai arī

— nosūtīt šo pavadzīmi, vienlaikus vai vēlāk ceļot savus iebildumus, kas balstīti uz šo kļūdu kvalifikācijā.

29. Tāpat kā Komisija, Itālijas un Nīderlandes valdības, kā arī *Siomab*, bet pretēji kā citi lietā iestājušies lietas dalībnieki, es uzskatu, ka atbildes, kas sniegtas iepriekš minētajā spriedumā lietā *ASA* pilnībā attiecas uz šādu gadījumu, tāpēc, manuprāt, nosūtītāja kompetentajai iestādei nav tiesības ne pēc savas iniciatīvas pārkvalificēt plānotās darbības, ne atdot dokumentus atpakaļ paziņotājam, bet tai ir jānosūta pavadzīme un jāceļ iebildumi tam paredzētajos termiņos. Mana analīze balstās uz Regulas 3. panta 8. punkta un 6. panta 8. punkta noteikumu tekstu.

28. No iepriekš minētā sprieduma lietā *ASA* bija redzams, ka Tiesa ir atzinusi, ka nosūtītāja kompetentā iestāde nevar pēc savas iniciatīvas pārkvalificēt atkritumu pārvadājuma mērķi, ja tā uzskata, ka plānotā pārvadājuma pārstrādes nolūkā kvalifikācija ir nepareiza, un tai savi iebildumi ir jāceļ Regulas 7. panta 2. punktā paredzētajā

30. Šīs normas dod dalībvalstīm iespēju uzticēt nosūtītāja kompetentajai iestādei paziņotāja vietā veikt pārvadājuma projekta paziņošanu citām kompetentajām iestādēm un atkritumu saņēmējam. Šīs normas, kā jau minēts, ir paredzētas, lai Kopienas līmenī saskaņotu procesuālos noteikumus, kas attiecas uz atkritumu pārvadājumiem. Tās

nekādā ziņā neparedz, ka dalībvalstīm būtu tiesības piešķirt nosūtītāja kompetentajai iestādei pilnvaras pēc savas iniciatīvas pārkvalificēt pārvaldājuma mērķi pirms šīs paziņošanas. Šādas pārkvalificēšanas rezultātā citās iestādēs projekts būtu jāizvērtē tāds, kāds tas būtu pēc pārkvalificēšanas, nevis tāds, kādu to iesniedzis paziņotājs. Taču Regulas 3. panta 8. punkts un 6. panta 8. punkts nesatur nekādas atkāpes no normām, ko satur attiecīgi 3. panta 1.–5. punkts un 6. panta 1.–5. punkts, no kuriem izriet, ka tieši paziņotājam un tikai viņam vien ir jākvalificē paredzētā pārvaldājuma darbība un šajā sakarā jāaizpilda kravas pavadzīme.

31. Attiecībā uz šīs iestādes tiesībām atteikt paziņošanu un atdot dokumentus atpakaļ paziņotājam, ja tā uzskata, ka projekts ir kvalificēts nepareizi, man šķiet, ka šādu iespēju jau izslēdz attiecīgo normu teksts.

32. Kā to norādīja lietā iestājušās personas, kuru analīzei es piekrišu, to, ka nosūtītāja kompetentā iestāde varētu atteikties nosūtīt projekta paziņojumu, paredz tikai Regulas 3. panta 8. punkta 2. daļa, tādējādi šāda iespēja pastāv tikai gadījumā, kad saskaņā ar pavadzīmi paziņojums attiecas uz atkritu-

miem, ko paredzēts apglabāt. Taču šāda iespēja pastāv tikai minētās Regulas 4. panta 3. punktā minēto iemeslu gadījumā, kuru saturu es apskatīju iepriekš 13. punktā. Pamati, kuru dēļ dalībvalstis var izvirzīt iebildumus pret noteiktu atkritumu pārvaldājumu, ir paredzēti tieši Regulas 4. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā³⁴. Taču, pēc manām domām, neviens no šiem pamatiem neattiecas uz nepareizu pārvaldājuma projekta kvalifikāciju³⁵. Turklāt Tiesa ir lēmusi, ka šo gadījumu uzskaitījums, kuros dalībvalsts var izvirzīt iebildumus pret apglabāšanai paredzētu atkritumu pārvaldājumu, ir izsmeljošs³⁶, tādējādi to nevar interpretēt paplašināti, iekļaujot projekta nepareizu kvalifikāciju, jo šāds iebildumu pamats tajā nav skaidri paredzēts. Šo apgalvojumu apstiprina Regulas analīze, ko Tiesa veica iepriekš minētajā spriedumā lietā ASA. Faktiski no šī sprieduma izriet, ka visu kompetento iestāžu pienākums pārbaudīt to, vai paziņotāja sniegtā kvalifikācija atbilst Regulas normām, izriet nevis no atsevišķām normām, kurās paredzēti iebildumi, ko dalībvalstis var iz-

34 — 4. panta 3. punkta a) apakšpunktā ir paredzēti gadījumi, kuros dalībvalstis var veikt pasākumus, lai pilnīgi vai daļēji aizliegtu vai sistemātiski iebilstu pret atkritumu pārvaldājumiem (iepriekš minētais spriedums lietā *DaimlerChrysler*, 51. punkts).

35 — Kas attiecas uz 4. panta 3. punkta b) apakšpunktu, tas šādu iebildumu izteikšanu paredz tikai trīs gadījumos: lai īstenotu pašpietiekamības principu atkritumu apglabāšanā un pārstrādē Kopienas un valsts līmenī; gadījumos, kad atkritumu apglabāšanas objektā ir jāapglabā atkritumi no tuvāk esoša atkritumu veidošanās avota un kompetentā iestāde prioritāti ir piešķirusi šiem atkritumiem; un lai nodrošinātu, ka pārvaldājumi tiek veikti saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas plāniem. Attiecībā uz šī paša panta c) apakšpunktu, tas paredz trīs iebildumu pamatus: ja pārvaldājums nenotiek saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz vides aizsardzību, sabiedrisko kārtību, sabiedrisko drošību vai veselības aizsardzību; ja paziņotājs iepriekš ir ticis atzīts par vainīgu nelikumīgu pārvaldājumu veikšanā; un ja pārvaldājums ir pretunā ar saistībām, kas izriet no starptautiskajām konvencijām.

36 — Iepriekš minētais spriedums lietā *DaimlerChrysler*, 50. punkts.

virzīt atkritumu pārvaldājumiem, t.i., minētās Regulas 4. panta 3. punkta un 7. panta 4. punkta, bet gan no Regulas sistēmas³⁷. Citiem vārdiem sakot, nepareiza kvalifikācija nepieder pie pamatiem, kas paredzēti iebildumu celšanai Regulas 4. panta 3. punktā un 7. panta 4. punktā³⁸.

atteikšanās gadījumā, ja paziņotājs pārvaldājumu ir kvalificējis kā apglabāšanas darbību, pārsniegtu to, ko Kopienas likumdevējs ir paredzējis Regulas 3. panta 8. punkta otrās daļas un 4. panta 3. punkta noteikumos. Ja pārvaldājums ir kvalificēts kā pārstrādes darbība, kā tas ir šajā gadījumā, šādai atteikšanās arī trūkst tiesiska pamata un tās rezultātā minētās normas daļēji zaudētu savu lietderību, jo tādējādi pārstrādei paredzēta pārvaldājuma gadījumā rastos tāda atteikšanas iespēja, kādu tieši aizliedz šo normu kombinēta piemērošana attiecīgajā procedūrā, kura tādēļ ir daudz stingrāka nekā apglabāšanai paredzētu pārvaldājumu gadījumā.

33. No šīs analīzes tādējādi var izdarīt šādus secinājumus. No vienas puses, nosūtītāja kompetentā iestāde Regulas 3. panta 8. punkta īpašās procedūras ietvaros var atteikties pārsūtīt šo paziņojumu tikai tad, ja tas attiecas uz atkritumiem, kurus paredzēts apglabāt. No otras puses, šī atteikšanās var tikt balstīta tikai uz pamatiem, kas izsmeltoši uzskaitīti Regulas 4. panta 3. punktā, un šajā normā nav paredzēts gadījumus, ja nosūtītāja kompetentā iestāde uzskata, ka paziņotājs ir nepareizi kvalificējis projektu. No tā es secinu, ka nosūtītāja kompetentajai iestādei nav tiesību atteikties pārsūtīt šo paziņojumu, gadījumā, ja tā uzskata, ka paziņotājs ir nepareizi kvalificējis attiecīgo projektu. Šāda

34. Regulas 3. panta 8. punkta un 6. panta 8. punkta saturs, kas paredz nosūtītāja kompetentās iestādes pilnvaras pašai paziņotāja vietā pārsūtīt pārvaldājuma projektu citām kompetentajām iestādēm un saņēmējam, manuprāt, izslēdz iespēju, ka šī iestāde varētu pēc savas iniciatīvas pārkvalificēt šo pārvaldājumu vai atteikties to pārsūtīt, gadījumā, ja tā uzskata, ka paziņotājs šo projektu ir kvalificējis nepareizi. Tādā gadījumā nosacījumi nosūtītāja kompetentajai iestādei iebildumu celšanai pret konkrēto pārvaldājumu ir tādi paši kā tie, kuri tai ir saistoši gadījumā, ja projekta nosūtīšanu veic prasītājs, t.i. celt

37 — Iepriekš minētais spriedums lietā ASA, 40. un 47. punkts. Skat. arī Tiesas 2003. gada 27. februāra rīkojumu apvienotajās lietās C-307/00–C-311/00 *Oliefhandel Koewit u.c., Recueil*, I-1821. lpp., 112. punkts. Iepriekš minētajā spriedumā lietā ASA Tiesa nolēma, ka šāds visu kompetento iestāžu pienākums izriet īpaši no Regulas 26. panta, ar kuru dalībvalstīm ir uzlikts pienākums aizliegt nelikumīgus pārvaldājumus un par tiem uzlikt sodu, kā arī no šīs pašas Regulas 30. panta 1. punkta, kurā ir skaidri noteikts vispārīgs visām dalībvalstīm saistošs pienākums veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atkritumi tiek pārvaldāti atbilstoši Regulas noteikumiem.

38 — Hronoloģiski iebildumi par nepareizu kvalifikāciju ir jāizvirza pirms iebildumiem, kas paredzēti Regulas 4. panta 3. punktā un 7. panta 4. punktā. Tikai pārbaudījušas to, vai pārvaldājuma projekts ir pareizi kvalificēts, kompetentās iestādes var izvirzīt minētajos pantos paredzētos iebildumus.

iebildumus termiņā, kas tam paredzēts Regulas 4. pantā, ja pārvadājums kvalificēts apglabāšanas darbībām, vai minētās Regulas 7. pantā, ja paredzētā pārvadājuma mērķis saskaņā ar kravas pavadzīmi ir pārstrāde, kā Tiesa to ir norādījusi iepriekš minētajā spriedumā ASA. To, manuprāt, apliecina Regulas sistēmiska pārbaude.

paredzētu atkritumu pārvadājumu 20 dienu laikā pēc tam, kad galamērķa kompetentā iestāde ir nosūtījusi apliecinājumu par saņemšanu. Tāpat saskaņā ar Regulas 7. panta 2. punktu nosūtītāja kompetentā iestāde var izvirzīt iebildumus pret pārstrādei paredzētu atkritumu pārvadājumu 30 dienu laikā pēc tam, kad galamērķa kompetentā iestāde ir nosūtījusi apliecinājumu par saņemšanu.

35. Kā es jau esmu norādījis, saskaņā ar Regulas sistēmu tieši paziņotājs aizpilda kravas pavadzīmi, kura vienlaikus ir jānosūta gan kompetentajām iestādēm, gan atkritumu saņēmējam. Tas arī slēdz līgumu ar šo saņēmēju, nolūkā vai nu apglabāt vai pārstrādāt atkritumus. Tādējādi ir loģiski, ka tā pienākums ir kvalificēt paredzētā pārvadājuma darbības, jo no šīs kvalifikācijas ir atkarīgs līguma mērķis, kas ir saņēmējam saistošs. Mēs jau redzējām, ka galamērķa kompetentās iestādes pienākums ir trīs dienu laikā apliecināt projekta paziņojuma saņemšanu un ka no apliecinājuma par saņemšanu nosūtīšanas citām kompetentajām iestādēm sāk skaitīt termiņus, kas tām noteikti iebildumu celšanai, papildu informācijas pieprasīšanai vai nosacījumu noteikšanai darbības īstenošanai. Tādējādi mēs redzējām, ka, nosūtītāja kompetentā iestāde, piemērojot Regulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu, var izvirzīt iebildumus pret apglabāšanai

36. Tādējādi, lai sistēma darboties labi, pēc manām domām, projekts attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir jānosūta faktiski tādā veidā, kā to ir kvalificējis prasītājs, pirmkārt, tāpēc lai sāktu tecēt Regulā noteiktie termiņi un, otrkārt, lai dotu visām šīm iestādēm iespēju novērtēt konkrēto projektu un jo īpaši tā kvalifikāciju. Atzīt nosūtītāja kompetentā iestādes tiesības pēc savas iniciatīvas pārkvalificēt paredzēto pārvadājumu vai atteikties to nosūtīt nozīmētu liegt paziņotajam tam Regulā paredzēto iespēju tajā noteiktajos īsaos termiņos uzzināt visu iesaistīto kompetento iestāžu viedokli par sava pārvadājuma projektu³⁹. Tas arī liegtu galamērķa un tranzīta kompetentajām iestādēm tām Re-

39 — Iepriekš minētais spriedums lietā *DaimlerChrysler*, 70. punkts. Regulas mērķi, to, lai paziņotājs varētu rēķināties ar termiņiem, kas jāievēro kompetentajām iestādēm, ļoti skaidri ir formulējusi Ekonomikas un sociālo lietu komiteja Regulas pieņemšanas sagatavošanas dokumentos [*travaux préparatoires*] [Atzinums par Padomes Regulas (EEK) par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvadājumiem Eiropas Kopienā, ieviešanu tajā un izvešanu no tās projektu (91/C 269/03) (OV 1991, C 269, 10. lpp., 2., 3., 2. punkts)].

gulā paredzētās tiesības, kas minētas tās devītajā apsvērumā, būt pienācīgi informētām par paredzēto pārvadājumu un iespēju izvirzīt pret to pamatotus iebildumus, neatkarīgi no nosūtītāja kompetentās iestādes novērtējuma attiecībā uz darbības kvalifikāciju⁴⁰.

Siomab būtu varējis atteikties no sava pārvadājuma projekta un ietaupīt uz tiesas procesa rēķina. Turpretim, ja galamērķa iestāde, pretēji *IBGE*, uzskatītu, ka paziņotājs stridīgo pārvadājumu pareizi kvalificēja kā pārstrādes darbību, *Siomab* varētu uz to atsaukties, ceļot prasību Beļģijas tiesās, jo, kā jau minēts, jēdzieni “apglabāšana” un “pārstrāde” ir Kopienas tiesību jēdzieni, kuru definīcija līdz ar to dažādās dalībvalstīs nevar atšķirties⁴². Dažādas kvalifikācijas risks vienam un tam pašam pārvadājumam, kas ir raksturīgs Regulas sistēmai, konflikta gadījumā starp paziņotāju un kompetento iestādi, var tam arī radīt priekšrocības. Kā, manuprāt, pareizi norādīja Komisija, Regulas sistēma paredz, ka par paredzētā pārvadājuma projekta kvalifikāciju ir jānotiek dialogam starp visām iesaistītajām kompetentajām iestādēm un paziņotāju, pie kam tam jānotiek minētajā Regulā noteiktajos termiņos.

37. Protams, šāda paziņošana rada risku, ka dažādas kompetentās iestādes vienu un to pašu projektu kvalificēs dažādi. Tomēr, kā Tiesa ir atzinusi savā iepriekš minētajā spriedumā lietā *ASA*, šis risks ir daļa no sistēmas, kas izveidota ar Regulu⁴¹. Īpaši, kā prasītājs to skaidri izklāstīja tiesas sēdē, tā kalpo paziņotāja interesēm gadījumā, kur — kā šajā lietā — nosūtītāja kompetentajā iestādē tam nepiekrīt attiecībā uz konkrētā projekta kvalifikāciju. Tādā gadījumā paziņotāja interesēs noteikti ir uzzināt visu kompetento iestāžu viedokli par savu projektu. Tādējādi *Siomab* šajā lietā noteikti būtu varējis labāk aizstāvēt savas intereses strīdā ar *IBGE* par sava pārvadājuma projekta kvalifikāciju, ja galamērķa iestāde arī būtu varējusi izteikt savu viedokli par šo kvalifikāciju. Pieņemot, ka galamērķa iestāde, tāpat kā *IBGE*, uzskatītu, ka attiecīgais pārvadājums ir darbība apglabāšanas nolūkā un šāda darbība Toiçantāles raktuvēs nav atļauta,

38. Turklāt šāds risinājums nebūt neapdraud nosūtītāja kompetentās iestādes pilnvaras kontrolēt attiecīgā projekta kvalifikāciju un iebilst pret tā veikšanu, ja tā uzskata, ka šī kvalifikācija ir nepareiza. Tādējādi, ja, kā šajā gadījumā, pārvadājuma projekts ir kvalificēts

40 — Šajā sakarā skat. iepriekš minēto rīkojumu *Olehandel Koewit* u.c., 102. punkts.

41 — Iepriekš minētais spriedums lietā *ASA*, 44. punkts.

42 — Šajā sakarā skat. 2003. gada 13. februāra spriedumu lietā *C-228/00 Komisija/Vācija, Recueil*, I-1439. lpp., 36. punkts.

kā pārstrādes darbība, no Regulas 8. panta izriet, ka pārvaldājums nevar tikt veikts, ja šī iestāde izvirzījusi iebildumus šīs pašas Regulas 7. panta 2. punktā noteiktajā termiņā. Tāds pats secinājums ir acīmredzams gadījumā, ja pārvaldājums ir kvalificēts kā apglabāšanas darbība, jo saskaņā ar 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta noteikumiem šāda pārvaldājuma veikšanai atļauju izsniedz galamērķa kompetentā iestāde 30 dienu termiņā pēc apliecinājuma par paziņojuma saņemšanu izsūtīšanas un šādu atļauju var piešķirt tikai tad, ja nav nekādu iebildumu no citu kompetento iestāžu puses.

kādā formā šie iebildumi ir jāizvirza, es uzskatu, ka ir piemērojamas normas, kas ietvertas Regulas 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā un 7. panta 2. punkta 1. daļā, proti, šie iebildumi "paziņotājam iesniedzami rakstiski, nosūtīt kopijas pārējām iesaistītajām kompetentajām iestādēm". Attiecībā uz iesniedzējtiesas jautājumu, vai šie iebildumi ir jāizvirza vienlaikus ar pārvaldājuma projekta nosūtīšanu vai vēlāk, manuprāt, atļauti ir abi varianti. Pēc manām domām, ir svarīgi, lai nosūtītāja kompetentā iestāde iebildumus izteiktu termiņos, kas paredzēti 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā, ja paziņotājs projektu ir kvalificējis kā atkritumu pārvaldājumu apglabāšanas nolūkā, un 7. panta 2. punktā, ja paziņotājs to ir kvalificējis kā atkritumu pārvaldājumu pārstrādes nolūkā.

39. Līdz ar to es sliecos domāt, ka Regulas 3. panta 8. punkts un 6. panta 8. punkts nosūtītāja kompetentajai iestādei sniedz ierobežotu kompetenci, saskaņā ar kuru tās pienākums ir citām kompetentajām iestādēm un saņēmējam nosūtīt projektu tādu, kādu to kvalificējis prasītājs⁴³. Ja nosūtītāja kompetentā iestāde uzskata, ka pārvaldājuma kvalifikācija ir nepareiza, tai pret to ir jāizvirza iebildumi. Attiecībā uz nosacījumiem tam,

40. Tāpēc es Tiesai iesaku atbildēt *Cour d'appel de Bruxelles*, ka Regula ir interpretējama tādejādi, ka gadījumā, ja dalībvalsts Regulas 3. panta 8. punkta un 6. panta 8. punkta īstenošanai izmanto mehānismu, kur nosūtītāja kompetentā iestāde nosūta pavadzīmi, nosūtītāja kompetentā iestāde, ja tā uzskata, ka norādītā kvalifikācija ir nepareiza, nevar ne atteikties veikt šo paziņošanu, pamatojoties uz to, ka pārvaldājuma projekts ir nepareizi kvalificēts, un lūdzot paziņotājam tai iesniegt jaunu pavadzīmi, ne pēc savas iniciatīvas pirms paziņojuma pārsūtīšanas pārkvalificēt pārvaldājuma projektu. Tai šis paziņojums ir jānosūta un par

43 — Es arī piekritu Komisijas viedoklim, saskaņā ar kuru šī analīze nevar liegt nosūtītāja kompetentajai iestādei, īstenojot labu pārvaldi, atdot dokumentus atpakaļ paziņotājam, ja kravas pavadzīmē ir formālas kļūdas, kas liedz kompetentajām iestādēm izvērtēt projektu, piemēram, paraksta vai obligāti norādāmas informācijas trūkums. Starp citu, ne Regulas 3. panta 8. punkts un 6. panta 8. punkts, ne arī kāda cita tās norma neparedz termiņu, kādā nosūtītāja kompetentajai iestādei ir jāveic šī nosūtīšana. Nemot vērā Regulā noteikto procedūru, es sliecos domāt, ka šī nosūtīšana jāveic īsā termiņā, skaitot no pavadzīmes saņemšanas, un, ja, jebkurā gadījumā, šis termiņš nedrīkst pārsniegt Regulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunktā un 7. panta 2. punktā paredzēto termiņu, kurā galamērķa kompetentajai iestādei jāsniedz savs viedoklis par paredzēto pārvaldājumu.

nepareizo kvalifikāciju jāizvirza pamatoti iebildumi. Šie iebildumi rakstveidā jāiesniedz paziņotājam un to kopijas citām iesaistītajām iestādēm termiņos, kas paredzēti 4. panta

2. punkta b) apakšpunktā, ja projekts kvalificēts kā pārvadājums apglabāšanas nolūkā, un 7. panta 2. punktā, ja projekts kvalificēts kā pārvadājums pārstrādes nolūkā.

VI — Secinājums

41. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, es iesaku Tiesai uz *Cour d'appel de Bruxelles* uzdoto prejudiciālo jautājumu atbildēt šādi:

“Padomes 1993. gada 1. februāra Regulas (EEK) Nr. 259/93 par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvadājumiem Eiropas Kopienā, ieviešanu tajā un izvešanu no tās ir interpretējama tādējādi, ka gadījumā, ja dalībvalsts Regulas Nr. 259/93 3. panta 8. punkta un 6. panta 8. punkta īstenošanai izmanto mehānismu, kur nosūtītāja kompetentā iestāde nosūta pavadzīmi, nosūtītāja kompetentā iestāde, ja tā uzskata, ka norādītā kvalifikācija ir nepareiza, nevar ne atteikties veikt šo paziņošanu, pamatojoties uz to, ka pārvadājuma projekts ir nepareizi kvalificēts, un lūdzot paziņotājam tai iesniegt jaunu pavadzīmi, ne pēc savas iniciatīvas pirms paziņojuma pārsūtīšanas pārkvalificēt pārvadājuma projektu. Tai šis paziņojums ir jānosūta un par nepareizo kvalifikāciju jāizvirza pamatoti iebildumi. Šie iebildumi rakstveidā jāiesniedz paziņotājam un to kopijas citām iesaistītajām iestādēm termiņos, kas paredzēti 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā, ja projekts kvalificēts kā pārvadājums apglabāšanas nolūkā, un 7. panta 2. punktā, ja projekts kvalificēts kā pārvadājums pārstrādes nolūkā.”